

Bijlage: Effecten en resultaten projecten programma EU-arbeidsmigratie in 2013

1. Voorlichting en informatie

In 2013 verzorgden de vrijwilligers van de Poolse stichting IDHEM wekelijks spreekuren op vier verschillende locaties in Den Haag. De vrijwilligers zijn zelf uit Midden-Europese landen afkomstig. Ze krijgen een opleiding om de arbeidsmigranten te kunnen ondersteunen bij het oplossen van problemen. Die oplossing kan bestaan uit hulp bij het invullen van een formulier, maar het kan ook hulp en begeleiding bij complexere problemen betekenen. Arbeidsmigranten met complexe problematiek krijgen extra ondersteuning in een vorm van ambulante advisering; een vrijwilliger begeleidt ze bij het bezoek aan de politie, een ziekenhuis, dokter of andere instantie.

In 2013 werden in totaal 1.533 migranten via de spreekuren en ambulante hulpverlening geholpen; deze migranten hadden 2.089 concrete hulpvragen. 75% van de hulpvragers was van Poolse komaf; verder was 8% Hongaars, 6% Bulgaars, 6% Litouws (in veel gevallen Pools sprekend) en 5% Roemeens. Vergeleken met 2012 was er sprake van een toename van het aantal hulpvragen van Hongaren, Bulgaren en Roemenen. Daarnaast zijn via de telefonische spreekuren, via de email en enkele informatiebijeenkomsten 871 mensen bereikt.

Arbeidsmigranten met complexe problemen krijgen extra ondersteuning in de vorm van ambulante advisering. Dit is het geval als het advies meer tijd vergt dan de beperkte tijd die tijdens een spreekuur beschikbaar is. Van de 1.533 migranten zijn er 309 cliënten doorverwezen naar de ambulante advisering binnen IDHEM. In deze groep waren 283 cliënten met ernstige financiële problemen. De meeste problemen gingen over verlies van werk, onvoldoende kennis over toegekende toelagen, uitbuiting via malafide werkgevers of uitzendbureaus en problemen binnen gezin zoals echtscheiding, huiselijk geweld, gevangenisstraf.

Ook gemeentelijke diensten en instellingen komen probleemgevallen tegen tijdens hun werkzaamheden; echter door communicatieproblemen worden mensen vaak niet adequaat geholpen. In 2013 heeft de gemeente geïnvesteerd in de opleiding voor vrijwilligers tot maatschappelijk consulenten. Dit heeft als doel om middels adequate communicatie en hulp de Haagse maatschappelijke instellingen en de cliënt te ondersteunen zodat de migranten goed geholpen kunnen worden. Er zijn twaalf consulenten ad hoc ingezet bij verschillende maatschappelijke instellingen; Reclassering Den Haag, Palier voor GGZ, AMK, Basisschool Jeroen, Jeugdzorg, CJG, Praktijkschool De Einder en Diamant College. In totaal zijn er 228 migranten bereikt.

2. Jongerenbegeleiding Johan de Witt Scholengemeenschap

In samenwerking met de Johan de Witt Scholengroep heeft IDHEM gedurende het jaar 2013 een projectmedewerker ingezet op de Johan de Witt Scholengroep (locatie Hoofthoek). Het project liep tot en met november 2013. De aanwezigheid van de Poolse medewerker komt voort uit de problemen (met name een moeilijke thuissituatie) die veel leerlingen uit Midden- en Oost-Europa hebben. Het gaat om problemen zoals groot verzuim (meer dan 80 uur), moeilijk gedrag in en buiten de klas (praten en schelden in de eigen taal, niet werken aan opdrachten), agressieve houding naar volwassenen en gepest worden of anderen pesten.

Resultaten

De school telde aan het begin van het jaar 126 Midden- en Oost-Europese leerlingen, waarvan 62 met de Poolse nationaliteit. De consulente heeft van januari tot en met november 42 meisjes en 55 jongens van de locatie Hoofthoek begeleid. Er zijn 431 gesprekken met kinderen gevoerd; sommige leerlingen hadden behoefte aan meerdere gesprekken. Er zijn 125 gesprekken met ouders op school gevoerd, 102 gesprekken waren telefonisch. Er waren 67 gesprekken met hulpverleners. In 2013 zijn er 16 kinderen teruggekeerd

Inlichtingen bij

naar het land van herkomst, waarvan 6 met Poolse, 5 met Bulgaarse en 5 met Hongaarse nationaliteit. 14 meisjes en 17 jongens die in de zorg opgenomen waren, zijn begeleid door de consulente. Er zijn 5 meisjes en 7 jongens naar psychologische ondersteuning verwezen. 5 meisjes en 6 jongens veranderden van school.

- Door een vaste contactpersoon op school, nam de ouderbetrokkenheid steeds meer toe. De communicatie tussen school en de ouders is verbeterd. Dat is te zien door de toename van het aantal oudergesprekken.
- Ouders zijn door de consulente geïnformeerd wanneer en hoe ze verlof voor hun kinderen kunnen aanvragen. In het afgelopen jaar is het ongeoorloofd verzuim verminderd. Ook zijn ouders geattendeerd op de mogelijkheid om van het digitale schoolsysteem gebruik te maken (Magister) om het verzuim van hun kinderen te kunnen volgen.
- De consulente heeft de sociale kaart specifiek voor Poolse leerlingen uitgebreid. Ze heeft contacten gelegd met instanties die Poolse medewerkers in dienst hebben. De school kan met deze instanties contact opnemen en overleggen in geval van gedragsproblemen op school. Hiermee is het project overgedragen aan het zorgteam van de school.

3. Registratie

Op rijksniveau heeft vertraging plaatsgevonden rondom de implementatie van de Registratie Niet-Ingezetenen (RNI). In januari 2013 is een nieuwe startdatum voor de RNI bepaald.

Eind 2013 bleek de Belastingdienst niet tijdig te kunnen voldoen aan de eisen om de taak van uitgifte van de BSN's over te hevelen aan de gemeenten. De startdatum van de wetgeving is daarom opnieuw uitgesteld naar de uiteindelijke startdatum van de RNI, namelijk 6 januari 2014.

Om de inschrijving van personen in de RNI te bevorderen is informatiemateriaal verzonden naar diverse uitzendbureaus in de omgeving van Den Haag. Er zijn op het Immigratiekantoor van DPZ accountmanagers aangewezen die verantwoordelijk zijn voor het onderhouden van contacten met deze uitzendbureaus en het plannen van afspraken. Er is informatie over de RNI beschikbaar in diverse talen, waaronder in Bulgaars, Hongaars, Roemeens.

Pilot Reva

Eén van de vraagstukken met betrekking tot EU-arbeidsmigranten is beter zicht te krijgen op de aantallen en de verblijfplaats van deze groep. De Nederlandse wetgeving (wet BRP – basisregistratie personen) maakt inschrijving in de BRP pas verplicht op het moment na een (voorgenomen) verblijf van vier maanden. Hierdoor blijven grote groepen personen die wel in Den Haag verblijven, buiten beeld van de gemeente. Om beter zicht te krijgen op de verblijfplaats van EU-arbeidsmigranten en om te kunnen controleren dat de leefsituatie voldoet aan wet- en regelgeving neemt de gemeente Den Haag daarom deel aan de pilot REVA (Registratie Eerste VerblijfsAdres). Binnen deze pilot wordt aan iedereen die zich in Den Haag in de RNI registreert, dus ook aan EU-arbeidsmigranten, gevraagd waar zij verblijven op het moment dat zij een BSN-nummer aanvragen. De ontwikkeling van de ICT-systemen, de opzet van de pilot en afstemming met de Rijksoverheid hebben in 2013 plaatsgevonden. Op 6 januari 2014 is de pilot REVA samen met het RNI van start gegaan. Vanaf 8 januari 2014 wordt het systeem REVA ook daadwerkelijk door de gemeente Den Haag gevuld. In de volgende voortgangsrapportage informeren wij u over de uitkomsten van de pilot.

4. Terugkeerbeleid langs drie sporen

De gemeente heeft voor de arbeidsmigranten een samenhangend terugkeerbeleid ontwikkeld dat langs drie sporen werkt: Vrijwillig terugkeer, Beëindiging Recht op Verblijf (BROV) en Ongewenst verklaren (OVR). Deze trajecten zijn gericht op drie verschillende doelgroepen en ze versterken elkaar daar waar nodig

Perspektywa

Het project Perspektywa richt zich op het begeleiden van dak- en thuisloze Midden-Europeanen op het gebied van re-integratie op de Nederlandse arbeidsmarkt of vrijwillige terugkeer naar het land van

herkomst. De partners die betrokken zijn bij het project zijn Stichting Barka, Stichting IDHEM en het Leger des Heils.

Barka

In 2013 heeft Barka 85 mensen geholpen terug te keren naar hun land van herkomst. Hiervan zijn 11 mensen geplaatst in een re-integratietraject van Barka in Polen, de overige 74 (83%) zijn teruggekeerd naar hun familie. Er zijn in 2013 meer mensen in vergelijking met 2012 (64%) naar familie gegaan. Dit komt omdat in 2012 er veel langdurige daklozen in Den Haag waren met grote problemen, verslavingen en gebrek aan motivatie om terug te keren naar hun familie. Toen zijn meer daklozen in een traject van Barka geplaatst in Polen.

In 2013 is de groep veel gevarieerder, het aantal mensen met multiproblematiek is aanzienlijk lager (ongeveer tien mensen). Er zijn veel mensen slachtoffer van hun eigen naïviteit of van de malafide praktijken van een uitzendbureau of andere werkgever. De meeste daklozen die teruggekeerd zijn, verloren hun baan. Anderen verkeerden in preciaire financiële situaties met schulden waardoor ze er in niet in slaagden hier het hoofd boven water te houden. Een gebrekkige beheersing van de Nederlandse taal en slechte kennis van de sociale kaart spelen ze ook parten. Ook alcoholverslaving, zij het in kleinere mate dan vorig jaar, blijft een terugkerend probleem.

Land van herkomst	Aantal teruggekeerde mensen
Polen	62
Roemenië	9
Hongarije	4
Slovakije	3
Bulgarije	3
Litouwen	3
Letland	1
Total	85

Aantal teruggekeerde mensen via Barka naar land van herkomst

Uit onderzoeken van prof.dr. Dina Siegel, het WODC en het ministerie van V&J blijkt dat Roma in toenemende mate een rol spelen in criminaliteit en mobiele banditisme in Nederland. In Den Haag is het nog onduidelijk in hoeverre de geschetste Roma problematiek speelt, maar mede door de volledige openstelling van de arbeidsmarkt voor Roemenië en Bulgarije, is er wel een toename van het aantal Roma in Den Haag te bemerken. Er hebben verkennende gesprekken met verschillende partijen plaatsgevonden zoals jeugdzorg, de politie en Barka. Uit de verkenning blijkt dat er veel onduidelijkheid is in Den Haag over de grootte van de doelgroep (op etniciteit registreren is verboden) en hoe de gevestigde Roma zich verhouden tot de rondtrekkende Roma. Het programma EU-arbeidsmigratie blijft alert op signalen rondom Roma in 2014, zodat er waar nodig tijdig op zaken ingesprongen kan worden.

IDHEM

Sinds 1 januari 2013 hebben daklozen de mogelijkheid twee maal per week in de Julianakerk een spreekuur te bezoeken voor begeleiding bij het zoeken van werk of vrijwillige terugkeer. Vrijwilligers van IDHEM bekijken of iemand in aanmerking komt voor een toegangspas tot de dag- of nachtopvang. Mensen die in de dagopvang verblijven, worden één keer per week begeleid door een IDHEM medewerker. Vanwege de open toegang tot de Julianakerk worden de spreekuren niet alleen door dakloze Midden- en Oost-Europeaanen bezocht maar ook door andere migranten zoals Portugezen en Grieken.

Door een beperkte en gecontroleerde toegang tot de maatschappelijke opvang nemen de dak- en thuislozen sneller eigen initiatief om hun situatie te doen verbeteren. Bij de meeste cliënten is het verlies van werk en woning - vaak door uitbuiting - veelal de oorzaak van hun dakloosheid; 60% van deze groep is jong (20-35 jaar). Meest voorkomende problemen zijn: gebrek aan vast werk (0 uren contracten), problemen met de

werkgever (conflicten over arbeidsomstandigheden), geen uitbetaling van salarissen (zeker bij plotseling ontslag), verlies van identiteitsdocumenten, gezondheidsproblemen (alcohol en drugs) en, problemen met Justitie. IDHEM had in 2013 de volgende resultaten:

- 583 Contactmomenten.
- 121 Daklozen werden in het project Perspektywa begeleid.
- 152 Mensen zijn preventief geholpen; veelal ter voorkoming van een crisissituatie en soms zelfs ter voorkoming van dakloosheid.
- 81 Daklozen zijn naar werk begeleid.
- 18 Mensen zijn via IDHEM teruggekeerd naar het herkomstland; ook zijn er 8 zelfstandig vrijwillig teruggekeerd.
- 2 Mensen werden uit het project verwijderd.

Beëindiging verblijfsrecht

De mogelijkheid van verblijfsbeëindiging zonder dat sprake hoeft te zijn van criminele antecedenten vloeit voort uit Europese regelgeving en wordt in Nederland sinds 2012 toegepast (in eerste instantie alleen in de vier grote steden). Grondslag voor de verblijfsbeëindiging vormt de onevenredige belasting voor het Nederlandse socialezekerheidsstelsel die het gevolg is van het niet beschikken over eigen middelen van bestaan. De betrokkenen hebben geen perspectief op werk en zijn over het algemeen dakloos en maken gebruik van maatschappelijke opvang of charitatieve instellingen. Verblijfsbeëindiging is alleen mogelijk bij een relatief korte verblijfsduur (tussen de drie maanden en vijf jaar). De Vreemdelingenpolitie (VP) monitort de overlastgevers die mogelijk in aanmerking komen voor verblijfsbeëindiging en bespreekt maandelijks de lijst met overlastgevers met de gemeente. Alle EU-arbeidsmigranten met meer dan tien politieregistraties sinds 1 januari 2012 zijn gescreend op toepasbaarheid van deze procedure.

In 2013 ging het om 124 personen (waarmee het totaal sinds het begin van de pilot op 225 komt). Meer dan de helft van deze groep blijkt bij de eerste screening niet in aanmerking te komen voor verblijfsbeëindiging, omdat zij bijvoorbeeld al langer dan vijf jaar in Nederland verblijven¹, omdat zij over een vorm van inkomen beschikken of omdat de overlast als te gering wordt beoordeeld om het beëindigen van het verblijfsrecht te rechtvaardigen. Personen die niet per definitie buiten de doelgroep vallen maar ook (nog) niet aan de voorwaarden voor verblijfsbeëindiging voldoen, worden gemonitord zodat waar nodig in een later stadium alsnog een voorstel tot beëindiging van het verblijfsrecht kan worden gedaan. Wanneer er sprake is van een sterke toename van de overlast door een kandidaat, wordt een dossier met voorrang opgepakt.

Tussen 1 januari en 31 december 2013 zijn 11 dossiers naar de IND gestuurd voor toetsing. In 10 gevallen is het voorstel gehonoreerd (de elfde persoon bleek toch nog inkomsten uit arbeid te hebben, waardoor het voorstel is afgewezen). Van deze 10 personen zijn er inmiddels 6 uitgezet, 3 personen zijn onvindbaar (mogelijk zijn zij vrijwillig vertrokken) en 1 persoon is met hulp van de Stichting Barka vrijwillig vertrokken. Eén van de kenmerken van deze vorm van verblijfsbeëindiging is, dat het verblijfsrecht herleeft indien de betrokkene na de uitzetting of het vrijwillig vertrek weer terugkeert naar Nederland.

Vanaf het begin van het project in 2012 zijn in totaal via Barka 18 mensen vertrokken die ook bij de Vreemdelingenpolitie op de lijst stonden: 4 waren OVR-kandidaten, 14 kwamen voor verblijfsbeëindiging in aanmerking (van wie er dus 2 al een beschikking hadden, de rest zat nog in het traject toen ze met Barka weggingen).

Ongewenstverklaring (OVR)

Bij veelplegers wordt in eerste aanleg gekeken of een OVR-traject tot de mogelijkheden behoort, omdat deze vorm van verblijfsbeëindiging een meer duurzaam karakter heeft (het verblijfsrecht herleeft niet bij terugkomst, maar blijft gedurende enkele jaren ingetrokken). Tot halverwege 2013 was het mogelijk om veelplegers ongewenst te laten verklaren indien zij in ieder geval een onherroepelijke gevangenisstraf

¹ In dit geval zijn aanspraken op sociale voorzieningen ontstaan en is het beëindigen van het verblijfsrecht vanwege het niet voorhanden hebben van voldoende middelen van bestaan niet meer mogelijk.

opgelegd hadden gekregen van een bepaalde duur (dit kon ook een optelsom zijn van meerdere korte gevangenisstraffen) en daarnaast andere gedragskenmerken vertoonden die erop wezen dat zij een ernstig gevaar waren voor de Nederlandse samenleving.²

In juni 2013 heeft de Raad van State echter een arrest gewezen waaruit volgt dat Europese veelplegers in de meeste gevallen niet meer in aanmerking komen voor ongewenstverklaring, omdat de bedreiging voor de Nederlandse samenleving niet ernstig genoeg wordt geacht. Na dit arrest heeft de IND zich toegelegd op het opstellen van een nieuwe beleidslijn en heeft aangegeven dat er in de tussentijd niet meer op hangende en nieuwe OVR-voorstellen zou worden beschikt. Om die reden heeft de VP ook geen nieuwe voorstellen meer ingediend. Na enige tijd is de IND ertoe overgegaan de hangende voorstellen af te wijzen en bezwaarschriften tegen reeds afgegeven OVR-beschikkingen gegrond te verklaren. Sinds het genoemde arrest is ongewenstverklaring van EU-onderdanen daarom feitelijk alleen nog mogelijk bij zware criminaliteit.

Wanneer OVR niet mogelijk is, bekijken politie en gemeente de mogelijkheid om drang uit te oefenen door middel van verblijfsbeëindiging zoals hierboven beschreven. Hierbij moet wel worden bedacht dat de verblijfsbeëindiging in dat geval gebeurt op een volledig andere grondslag. Bij OVR gaat het om zware criminaliteit, terwijl de verblijfsbeëindiging is gebaseerd op het ontbreken van middelen van bestaan en het vormen van een onevenredige belasting voor het Nederlandse socialezekerheidsstelsel. Een substantiële groep overlastplegers en veelplegers valt buiten de voorwaarden van beide instrumenten.

Vanwege de striktere interpretatie van het EU-criterium voor ongewenstverklaring zijn in 2013 slechts enkele ongewenstverklaringen afgegeven. Van de 20 nieuwe OVR-kandidaten in 2013 zijn er 3 ongewenstverklaard (2 zijn uitgezet, 1 is onvindbaar) en is 1 voorstel afgewezen. Hierbij moet worden bedacht dat sommige van deze twintig kandidaten nog niet voldeden aan de “oude” interpretatie van het criterium, en dat er dus niet in alle gevallen een dossier zou zijn ingestuurd. De dossieropbouw is stopgezet na het arrest van de Raad van State, waardoor niet gezegd kan worden hoeveel van deze personen voor OVR in aanmerking zouden zijn gekomen onder de “oude” interpretatie.

In de periode waarin de IND bezig was met het ontwikkelen van een nieuwe beleidslijn hebben gemeente en politie bestuurlijk en ambtelijk aangedrongen op een snelle besluitvorming omtrent de nieuwe beleidslijn, omdat veelplegende EU-arbeidsmigranten voor veel overlast en criminaliteit zorgen. Ook de gemeente Rotterdam was hierbij betrokken. Tot nu toe is er geen oplossing of alternatief gevonden voor de problematiek rondom de ongewenstverklaring.

Vanuit de wijkbureaus van de politie is positief gereageerd op de gecombineerde aanpak. Er is minder overlast op straat. Dak- en thuislozen, met en zonder MO/OGGZ achtergrond, die al jaren op straat vertoefden en daar voor veel overlast en (kleine)criminaliteit zorgden, zijn verdwenen uit het straatbeeld. Via Barka krijgen ze een stabiel en humaan verblijf in het land van herkomst geboden en daarmee wordt de kans op terugkeer in Nederland van deze personen klein geacht. Van verblijfsbeëindiging kan dat niet met zekerheid worden gezegd, aangezien deze personen in principe vrij zijn om direct weer terug te reizen naar Nederland. Zie voor een totaaloverzicht met alle aantallen, bijlage 2 (Monitor).

5. Taal en Inburgering

In 2013 zijn er, vanwege een wijziging van de Wet Inburgering, geen nieuwe inburgeringstrajecten meer gestart. EU-arbeidsmigranten die een inburgeringscursus willen volgen of aan het inburgeringsexamen deel willen nemen moeten dat sinds 1 januari 2013 zelf organiseren en zelf betalen. De gemeente Den Haag heeft de afgelopen collegeperiode extra middelen ter beschikking gesteld aan taallessen. EU-arbeidsmigranten kunnen gebruik maken van Taal in de Buurt en van de taallessen bij ROC Mondriaan. Taal in de Buurt is een programma voor maatschappelijke (vrijwilligers)organisaties die voor hun achterban of voor de buurt taallessen willen opzetten. De taallessen zijn vooral bedoeld voor mensen die actief willen meedoen in onze Haagse samenleving. De meeste leslocaties zijn dicht in de buurt van de deelnemers. De gemeente faciliteert de organisaties die de taallessen willen organiseren. In alle opzichten

² Het volledige criterium: het persoonlijke gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving. Daarnaast mag er geen sprake zijn van contra-indicaties, zoals een sterke (familie)band in Nederland.

gaat het bij Taal in de Buurt om maatwerk voor de deelnemers (bijv. op het gebied van het lesaanbod en lestijden). Deze doelgroep volgt vanwege hun werk de taallessen in de avonden of in het weekend. Ook al leidt Taal in de Buurt niet tot een diploma, de resultaten worden via objectieve taaltoetsen gemeten. Uit deze toetsing en evaluaties blijkt dat deelnemers uit de EU-landen zich snel de Nederlandse taal eigen maken en het geleerde ook kunnen toepassen in hun dagelijkse leven en op het werk. De EU-migranten blijven gemotiveerd om snel te integreren. Ook de kans vergroten op beter werk hier is hun motief om de Nederlandse taal snel onder de knie te krijgen.

In 2013 zijn 685 Midden- en Oost-Europeanen met een cursus Taal in de Buurt begonnen. Dit cijfer ligt hoger dan het voorgaande jaar. In 2012 waren er 377 starters, in 2011 ongeveer 750 starters, in 2010 bijna 600. Die stijging tussen 2012 en 2013 komt onder andere omdat Stichting Multicultureel Platform Vrede & Vrijheid (MPVV) haar achterban weet te motiveren om naar taallessen te gaan en ook daarna vrijwilligerswerk te gaan doen.

Bij het ROC Mondriaan hebben 519 migranten uit Midden-, Oost- en Zuid-Europa zich in 2013 aangemeld voor een cursus Nederlands als tweede taal.

6. Sociale voorzieningen

Op grond van internationaal recht hebben EU-onderdanen in principe verblijfsrecht in alle andere lidstaten. Daarom kan er voor hen ook beroep op bijstand (op grond van de Wet werk en bijstand) bestaan (mits ze langer dan drie maanden in Nederland zijn én hier al gewerkt hebben). Echter, als er een onredelijk beroep op bijstand wordt gedaan, kan op grond van internationaal recht het verblijfsrecht en ook het recht op bijstand ingetrokken worden door de IND.

Sinds een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) maart 2013 mogen gemeenten aanvragen voor een uitkering en voor toegang tot de Maatschappelijke Opvang (MO) van EU-migranten niet meer afwijzen op grond van ontbreken van rechtsgeldig verblijf in Nederland, omdat volgens de CRvB de gemeente niet gerechtigd is dat te beoordelen maar de IND. De IND beoordeelt de gevolgen van het beroep op bijstand en MO voor het verblijfsrecht, nadat de gemeente het recht op bijstand/toegang tot de MO heeft vastgesteld en de bijstand al is uitgekeerd/toegang is verleend. In sommige gevallen oordeelt de IND daarbij achteraf dat dit beroep op onredelijk is, en dat dit daarom moet leiden tot beëindiging van het verblijfsrecht en daarmee ook beëindiging van het recht op bijstand/toegang MO. In die gevallen is dan bijstand/toegang verstrekt terwijl achteraf blijkt dat hier geen recht op was. De uitkeringsgelden kan de gemeente niet meer met terugwerkende kracht terugvorderen.

Door het Ministerie van SZW is een wetsvoorstel in voorbereiding, waarvan de inzet is om gemeenten pas een ww-buitkering aan EU-onderdanen (en aan derdelanders) te laten toekennen, nadat het verblijfsrecht is vastgesteld door IND. Het wetsvoorstel zal een werkwijze hiertoe tussen IND en gemeenten regelen. Over inhoud en tijdpad komt na de zomer meer duidelijkheid.

De groep Midden- en Oost-Europeanen (Polen, Bulgaren en Roemenen) met een bijstandsuitkering maakt op dit moment in de gemeente Den Haag een zeer klein deel uit van de groep mensen met een bijstandsuitkering. Zie de monitor voor de cijfers van 2013.

In verband met het volledig opengaan van de grenzen voor Bulgaren en Roemenen per 1 januari 2014 zal het aantal EU-burgers in de bijstand per 2014 elk half jaar gemonitord worden. Overigens zal de monitoring gelden voor burgers uit alle EU-landen.

7. Handhaving

De gemeente Den Haag controleert of het gebruik en de technische staat van woningen en andere gebouwen voldoen aan wet- en regelgeving. De afgelopen jaren is in de praktijk gebleken dat EU-arbeidsmigranten niet altijd volgens de regels worden gehuisvest. Huisjesmelkers en malafide uitzendbureaus kunnen veel geld verdienen door in hun woningen te veel arbeidsmigranten te laten wonen. Ook ontbreken er vaak vergunningen voor de kamergewijze verhuur van woningen. Dit heeft, zeker in gebieden waar het veel voorkomt, een negatieve invloed op de leefbaarheid in de buurt. In voorkomende gevallen is de situatie zelfs (brand)gevaarlijk voor de bewoners. De arbeidsmigranten zelf zijn vaak gewend aan lagere levensomstandigheden in het land van herkomst en klagen niet altijd. Ook komt het

voor dat zij dubbel afhankelijk zijn van de werkgever (zowel baan als huisvesting) waardoor zij niet naar de gemeente (durven te) stappen.

De Haagse Pandbrigade werkt vanuit deze achtergrond samen met stichting IDHEM. Vrijwilligers van IDHEM lopen mee met inspecteurs van de Haagse Pandbrigade die controles uitvoeren in woningen waar deze bevolkingsgroepen wonen. De Haagse Pandbrigade maakt een einde aan illegale en (brand)gevaarlijke situaties en de vrijwilligers van IDHEM vormen een schakel tussen de gemeente Den Haag en de EU-arbeidsmigrant. Zij spreken de taal, hebben dezelfde achtergrond en kunnen informatie en ondersteuning vanuit stichting IDHEM bieden. Er wordt actief voorlichting en informatie bij de bewoners thuis aangeboden. Tijdens de woningcontroles worden onder meer informatiefolders aan de bewoners uitgereikt over bijvoorbeeld het Huurteam en de gevaren van koolmonoxide. De samenwerking richt zich hiermee op de verbetering van de integratie en woonsituatie van EU-arbeidsmigranten in de Haagse samenleving. In totaal zijn er 130 adressen gezamenlijk bezocht. In 57 gevallen was sprake van onzelfstandige bewoning en er zijn van 12 overtredingen rapportages opgesteld om een bestuurlijke boete op te kunnen leggen. Sinds juli 2013 wordt ook aandacht besteed aan de werksituatie van de bewoners aan de hand van een vragenlijst die is opgesteld door de afdeling Handhaving. Met deze lijst hebben de vrijwilligers de mogelijkheid om door te vragen bij het signaleren van malafide praktijken. Relevante informatie wordt vervolgens doorgegeven aan het landelijke project Aanpak Malafide Uitzendbureaus (AMU).

Resultaten

Het project met IDHEM heeft de volgende resultaten opgeleverd:

- Door de aanwezigheid van de IDHEM vrijwilliger is de communicatie tussen de Haagse Pandbrigade en de bewoners van problematische huisvesting verbeterd.
- De bezochte arbeidsmigranten zijn zich meer bewust van hun rechten en plichten wat betreft huisvesting en huren.
- Bij het Huurteam is het aantal meldingen over te hoge huur of achterstallig onderhoud door Midden-en Oost -Europese migranten toegenomen.
- Tijdens de huisbezoeken werd aandacht besteed aan de werksituatie van de bewoners; er werd doorgevraagd naar de werksituatie van de arbeidsmigranten. Nagegaan werd of er sprake was van malafide praktijken; indien dit geval het was, werd dat doorgegeven aan het AMU van het Ministerie van SZW.

8. Huisvesting

De huisvestingsaanpak voor de EU-arbeidsmigranten is in 2013 doorgezet en verder uitgebouwd. Er is ten opzichte van de vorige voortgangsrapportage de nodige voortgang geboekt, zowel op het gebied van de realisatie van nieuwe huisvesting, als bij de verbetering van bestaande situaties en als bij de registratie van tijdelijke migranten. Er is sinds de vorige rapportage één nieuwe grootschalige kort verblijfslocatie geopend (324 plekken). De corporaties realiseerden in 2013 ca. 290 nieuwe plekken. Om de gemeentelijke ambitie van 2.000 extra plekken voor kort- en middellang verblijf binnen afzienbare tijd te realiseren zal er de komende jaren een forse inspanning nodig blijven.

Regionale ambitie

Met gemeenten in de regio is in 2013 een regionale ambitie vastgesteld van 6.000 extra huisvestingsplaatsen in de periode tot en met 2015 (uitloop naar 2018). Dit aantal is gebaseerd op het regionaal huisvestingsbehoefte-onderzoek van Panteia/EIM (oktober 2012). Den Haag neemt, als grootste gemeente, 2.000 van deze plaatsen voor haar rekening. Ook het Westland wil 2.000 plaatsen faciliteren en de overige gemeenten samen zijn verantwoordelijk voor de overige 2.000 plaatsen. De uitvoering van deze afspraak verloopt moeizaam. Er wordt niet overal in de regio evenveel bestuurlijke prioriteit aan het thema gegeven. Daarnaast lopen gemeenten tegen dezelfde problemen aan als Den Haag. Niet alleen in Den Haag, ook elders in de regio, staan de afgesproken ambities daarmee onder druk. Borging van het thema binnen de nieuwe colleges en binnen de nieuwe regionale prestatieafspraken is niet vanzelfsprekend. Daarnaast staan de regionale afspraken onder druk vanwege de opheffing van de Wgr-plusregio.

Landelijk programma

In maart 2012 heeft de gemeente Den Haag de Nationale Verklaring Huisvesting Arbeidsmigranten ondertekend. Met de ondertekening hebben partijen (o.a. koepels van werkgevers, uitzendsector, corporaties en het Rijk) in negen regio's (waaronder Haaglanden) afgesproken om zich gezamenlijk in te spannen voor meer en betere huisvesting. Den Haag wordt binnen het programma gezien als een van de meer actieve gemeenten, hoewel een aantal andere regio's in 2013 een inhaalslag heeft gemaakt. Voor 2014-2015 is door de landelijke partijen een uitvoeringsagenda opgesteld, waarin onder andere aandacht is voor stimuleren van professioneel en gespecialiseerd huisvesterschap, het beter in beeld krijgen van de kwalitatieve en kwantitatieve vraag naar tijdelijke huisvesting en de doorontwikkeling en verdere bekendmaking van de norm voor de huisvesting van arbeidsmigranten. De verantwoordelijke minister voor huisvesting heeft einde 2014 weer een bestuurlijk overleg ingepland met partijen om de voortgang van de uitvoering te monitoren.

Grootschalige projecten

Marktpartijen hebben in Den Haag inmiddels twee grootschalige projecten voor kort verblijf gerealiseerd. Dit zijn de locatie RIEFF Den Haag aan de Calandkade in Laakhaven West, die sinds begin 2013 in bedrijf is en 190 arbeidsmigranten huisvest, en de locatie Lozerlaan, die sinds begin 2014 in bedrijf is en maximaal 324 arbeidsmigranten huisvest. In totaal gaat het dus om 514 plekken.

Corporaties

In de prestatie-afspraken met de corporaties is afgesproken dat zij 1.500 plekken gericht op tijdelijk verblijf moeten realiseren. De corporaties hebben in 2013 100 plekken gerealiseerd. Het totaal komt hiermee op ruim 300 plekken. Concreet gaat het om omzetting van reguliere woningen naar kamerbewoning voor arbeidsmigranten. Corporaties maken hierbij gebruik van de diensten van gespecialiseerde beheerbureaus. Deze bureaus geven aan dat de doorstroming hoog is. Met de 100 plekken uit 2013 zijn bijvoorbeeld zo'n 600 arbeidsmigranten bediend.

Corporaties geven aan dat de belangrijkste oorzaak voor het gebrek aan voortgang is, dat zij praktische problemen ondervinden bij de uitvoering van de wettelijk benodigde inkomenstoets bij arbeidsmigranten. De gemeente heeft daarom medio 2013 samen met de Haagse corporaties het gesprek met het Rijk geopend over deze toetsing. Er wordt samen met het ministerie aan een oplossing gewerkt.

Ook geven corporaties aan dat maar een klein deel van hun woningvoorraad in aanmerking komt voor deze manier van huisvesting, onder andere omdat de gemeente niet overal in Den Haag kamerbewoning voor meer dan twee personen toestaat. Ook mag de huisvesting van arbeidsmigranten niet ten koste gaan van andere (volgens de corporaties meer prioritaire) doelgroepen. Als laatste oorzaak geven corporaties aan dat zij in algemene zin te maken hebben met steeds knellender regelgeving en afnemende investeringscapaciteit.

Deze prestatieafspraken lopen einde 2014 af. De gemeente zet zich in om voor de komende periode weer afspraken te maken met corporaties over huisvesting van arbeidsmigranten. De verwachting is echter dat het ambitieniveau naar beneden zal moeten worden bijgesteld.

Concluderend: de voortgang stagneert

Op dit moment staat de teller in Den Haag op iets minder dan 1.000 nieuwe plaatsen voor tijdelijk verblijf. Zorgelijk is dat er nauwelijks nieuwe huisvestingsinitiatieven in de pijplijn zitten. Partijen worden daarom op verschillende manieren opgeroepen om met de gemeente in gesprek te gaan over kansen voor nieuwe huisvesting. In principe is de gemeente bereid verschillende typen initiatieven te faciliteren, zolang omvang, locatie en beheer- en veiligheidsmaatregelen met elkaar in balans zijn. Initiatiefnemers ontvangen extra begeleiding op het moment dat zij met een project starten. De initiatieven worden geacht op zichzelf rendabel zijn.

Ondanks deze inspanningen blijkt het lastig om partijen tot investeringen te verleiden. Er zijn nauwelijks partijen in de markt aanwezig die bereid en in staat zijn om de benodigde lange-termijn investeringen in huisvesting (inclusief de benodigde beheer- en veiligheidsmaatregelen) te doen. Een tweede probleem is dat er in Den Haag, na de opening van twee tijdelijke locatie in 2013 en 2014, geen nieuwe braakliggende

terreinen voor deze doelgroep beschikbaar zijn. Ook geschikte kantoren zijn niet ‘zomaar’ voorhanden, hoewel op dat gebied wel wat beweging is. Als laatste punt lijkt er niet voldoende urgentie binnen de sector en bij de arbeidsmigranten zelf aanwezig om een alternatief te vinden voor de huidige slechte huisvesting. Een stevige handhavingsaanpak speelt een belangrijke rol om deze urgentie te doen toenemen.

9. Participatietraject

De voortgangsrapportage 2013-2014 d.d. juni 2013 signaleert dat Den Haag niet beschikt over een centraal loket van waaruit EU-arbeidsmigranten wegwijs gemaakt worden in de stad en in de Nederlandse samenleving. Er is wel informatie voor de doelgroep beschikbaar, maar deze wordt versnipperd aangeboden. Dit was voor Den Haag aanleiding om, naast twaalf andere gemeenten en regio's, deel te nemen aan de landelijke pilot participatieverklaring van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Deze landelijke pilot met een looptijd van een jaar richt zich op alle nieuwkomers in Nederland en beoogt een succesvolle integratie middels ‘een fundament van gedeelde kernwaarden’ te bewerkstelligen. De landelijke pilot waaraan eenmalig een financiële tegemoetkoming van het rijk aan verbonden is, maakt het mogelijk om in Den Haag een jaar lang ervaring op te doen met een centraal loket voor de door de gemeente gekozen doelgroep van EU-arbeidsmigranten. Het doel is om snellere integratie te bewerkstelligen en minimaal 800 mensen op weg te helpen. Over de Haagse deelname aan deze landelijke pilot bent u bij brief d.d. 20 februari 2014 (RIS270266) geïnformeerd.

Het Haagse participatietraject is eind april 2014 feitelijk van start gegaan. Vanaf dat moment is het ‘Informatiecentrum EU-arbeidsmigranten’ open. Fysiek bestaat het uit wisselende loketten in het Atrium van het stadhuis die op vier dagdelen open zijn. Bezoekers worden in hun eigen taal (Pools, Bulgaars, Roemeens en Engels) en waar mogelijk in het Nederlands te woord gestaan door vrijwilligers van de Stichting Den Haag en Midden-Europa (IDHEM). Deze stichting verzorgt op verzoek van de gemeente de uitvoering van de pilot.

Actief wegwijs maken in de stad en bewustwording van de Nederlandse rechtsstaat staan centraal. Daartoe krijgt elke bezoeker een informatiemap in de eigen taal met daarin een gids over de stad Den Haag, een brochure Nieuw in Nederland, een brochure over de kernwaarden van de Nederlandse samenleving en informatie over taallessen. Ook krijgt een ieder ter ondertekening een zogenaamde participatieverklaring aangeboden. De ondertekenaar verklaart daarmee de Nederlandse normen, waarden en regels te kennen en deze te eerbiedigen.

In het met elke bezoeker te houden intakegesprek wordt gewezen op het belang van inschrijving in de gemeentelijke BRP en wordt als service aangeboden om een afspraak met het Immigratiekantoor te maken. Het deelnemen aan cursussen Nederlandse taal wordt actief onder de aandacht gebracht en aanmelding daarvoor is ter plekke mogelijk. De mogelijkheid om sollicitatietrainingen te volgen en aanmelding daarvoor is ook een service die geboden wordt. Ieder krijgt de mogelijkheid om zich in te schrijven voor een workshop over normen en waarden van de Nederlandse samenleving, waaraan een bezoek aan de Tweede Kamer en uitleg over het Nederlandse politieke systeem is gekoppeld. Onderdeel van het aanbod is ook een rondwandeling door het centrum van Den Haag. Voor de meeste trajecten betalen de deelnemers een eigen bijdrage.

Tijdens het intakegesprek wordt de interesse voor cursussen in een database opgeslagen, waardoor doorgeleiding van belangstellenden naar de meewerkende partners mogelijk is. Die (lokale) partners zijn de Stichting Multicultureel Platform Vrede & Vrijheid (MPVV), de Stichting Bulgaars Centrum, het ROC Mondriaan, het Informatiecentrum voor Bulgaren en Roemenen Den Haag (IBR), ProDemos – Huis voor democratie en rechtsstaat en het Gilde Den Haag. Om bekendheid te geven aan het Informatiecentrum EU-arbeidsmigranten zijn diverse media ingezet, zoals de gemeentelijke website, de Poolse krant PoPulsku en flyers.

De database van IDHEM geeft inzicht in het aantal bezoekers, de doorverwijzingen naar en daadwerkelijke deelname aan cursussen en workshops alsook het al dan niet behalen van certificaten. Bureau Regioplan onderzoekt in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bij de projecten van de twaalf deelnemende gemeenten en regio's in hoeverre de pilots bijdragen aan het versnellen van integratie. Het meten gebeurt zowel kwantitatief in aantallen deelnemers als kwalitatief naar de ervaringen van de deelnemers.

De deelnemende gemeenten/regio's hebben in de pilotfase een grote mate van vrijheid in de inrichting van het traject. Op basis van een evaluatie van alle pilots zal door het ministerie worden bezien of en hoe het instrument landelijk zal worden ingezet. Na afloop van de pilotfase wordt aan de raad over de lokale Haagse ervaringen gerapporteerd.

10. Zuid-Europa

Het aantal Zuid-Europese migranten neemt jaarlijks licht toe. Op 1 januari 2014 staan 6.850 migranten uit Griekenland, Italië, Portugal en Spanje geregistreerd in de BRP van Den Haag. Dit aantal is een ondergrens, aangezien een grote groep EU-migranten zich niet registreert in de BRP. In 2013 heeft stichting Lize (kennis- en informatiecentrum Europese migranten) op verzoek van de gemeente een verkennend onderzoek verricht naar de aanwezigheid van Zuid-Europeanen in Den Haag. Het onderzoek had tot doel meer inzicht te verkrijgen in de omvang, leefsituatie, vragen, knelpunten en behoeften van de migranten die de laatste vijf jaar uit Griekenland, Italië, Portugal en Spanje in Den Haag zijn komen wonen. Het onderzoek bestond uit 28 gesprekken met instanties, migrantenorganisaties en sleutelfiguren, drie bijeenkomsten met recent gearriveerde migranten en 105 ingevulde enquêteformulieren. Het onderzoek is 50/50 bekostigd door beide partijen.

Enkele belangrijke bevindingen uit het onderzoek:

- Minimaal één op de drie van de Zuid-Europese nieuwkomers uit het onderzoek schrijft zich niet in bij de BRP (Basisregistratie Personen) en is daardoor niet zichtbaar in de officiële cijfers. Rekening houdend met andere kenmerken van de groep ligt het percentage Zuid-Europese migranten dat niet ingeschreven is bij de gemeente waarschijnlijk rond de 50%.
- Meer dan de helft is hoogopgeleid (HBO/WO), maar één op de vijf heeft alleen basisschool gevolgd.
- De Zuid-Europeanen komen op eigen initiatief of via vrienden en familie en nauwelijks via bemiddelings- of uitzendbureaus.
- De problemen met huisvesting zijn groot. Meer dan 50% geeft aan geen zelfstandige woning te hebben. Dit ongeacht opleidingsniveau, het hebben van een baan en hoogte van het inkomen.
- Terwijl een grote meerderheid lessen Nederlands heeft gevolgd, al dan niet door de gemeente gefinancierd, ervaart meer dan 85% de Nederlandse taal als een barrière en wil deze graag beter leren.
- Ongeveer 33% geeft aan geen zorgverzekering te hebben.
- Bijna de helft zegt onheus bejegend te zijn of zich gediscrimineerd te voelen.
- Meer dan 50% van de respondenten zegt in Nederland/Den Haag te willen blijven en de helft daarvan voor vijf jaar of meer.

Naar aanleiding van alle uitkomsten uit het onderzoek heeft de gemeente aan aantal maatregelen genomen. Om de gehele groep EU-arbeidsmigranten zo goed mogelijk te bereiken wordt informatie over wonen, werken en leven in Nederland/ Den Haag verspreid op zo veel mogelijke locaties (CJG's, scholen, gezondheidscentra, buurthuizen etc.). Verder betreft de gemeente Zuid-Europese organisaties in Den Haag bij de informatievoorziening naar Zuid-Europeanen toe door hen te voorzien van de diverse aanwezige informatieflyers.

11. Informatiecentrum voor Bulgaren en Roemenen (IBR)

Op 1 januari 2014 staan er 4600 Bulgaren en 847 Roemenen in de BRP van Den Haag ingeschreven. Er wordt uitgegaan dat 50% zich niet inschrijft³. Sinds 1-1-2014 kunnen Bulgaren en Roemenen zonder beperkingen in Nederland werken, waar zij voor deze datum een tewerkstellingsvergunning nodig hadden of als ZZP'er aan de slag konden gaan. Om voorbereid te zijn op de mogelijk toename van het aantal migranten uit die landen, is eind 2013 een apart spreekuur voor de Roemenen en Bulgaren van start gegaan.

³ O.a. Risbo (2009), Universiteit Utrecht, NICIS, Universiteit Rotterdam, SCP, CBS, Forum (allen 2011).

Rapportage 'Aantallen geregistreerde en niet-geregistreerde burgers uit MOE-landen die in Nederland verblijven', UvU, prof. v.d. Heijden, e.a., 2013 (bijlage kamerbrief Min. SZW, EU-arbeidsmigratie, 14-1-2013).

Er is gekozen om zelforganisaties de voorlichting voor Roemenen en Bulgaren te laten organiseren. Drie Haagse organisaties (Stichting Oost Europa Projecten (STOEP), Stichting Nederland Roemenië (FNR) en Stichting De Heilige Aartsengel Michaël) vormen samen het IBR (Informatiecentrum voor Bulgaren en Roemenen in Den Haag).

Het IBR heeft zich in 2013 beziggehouden met het werven en instrueren van vrijwilligers en het opzetten van een infrastructuur voor de informatievoorziening (brochure, website, loket etc). IBR houdt 2x2 uur per week spreekuren vanaf loket 24 in het stadhuis en een ruimte naast de Bulgaarse kerk. Tevens is het mogelijk om via de website contact te leggen via e-mail en/of telefoon. In de planning staat ook het organiseren van een aantal informatiebijeenkomsten. Het pilotproject IBR heeft een looptijd voor één jaar en zal doorlopen tot eind 2014. Een aantal maanden voor het einde van de pilot wordt het project geëvalueerd.

12. Antidiscriminatie project Midden- en Oost-Europeanen

Uit onderzoeken door Bureau Discriminatiezaken (BDZ) eind 2012 en het College van mensenrechten uit april 2013 blijkt dat migranten uit Midden en Oost Europa discriminatie ervaren in Nederland. Zij ervaren de meeste discriminatie op de arbeidsmarkt (o.a. lagere salaris dan Nederlanders), maar ook discriminatie in de woonomgeving en door instanties. Anderzijds discrimineren Midden- en Oost-Europeanen minderheidsgroepen als homoseksuelen en mensen met een andere huidskleur. Ook uit het middelbaar onderwijs komen geluiden dat sommige leerlingen met een Poolse achtergrond discrimineren.

Om de integratie van deze groep Midden- en Oost-Europeanen in Den Haag te bevorderen moet de discriminatie onder en door deze groep worden aangepakt. Stichting Multicultureel Platform Vrede & Vrijheid (MPVV) heeft met subsidie van de gemeente een project opgezet over dit thema. Er zijn debatten georganiseerd waarbij werd gezocht naar oplossingen om discriminatie onder en door Midden- en Oost-Europeanen tegen te gaan. Ook is een bemiddelingscentrum opgezet waar deze groep terecht kon voor hulp bij het melden van discriminatie bij Bureau Discriminatiezaken. In totaal zijn 186 klanten bij het bemiddelingscentrum langsgesproken waaronder 11 uit Bulgarije, 2 uit Roemenië en de rest uit Polen. De aangedragen oplossingen uit de debatten zijn als input gebruikt bij de eindopdracht voor jongeren. Deze opdracht bestond uit het maken van antidiscriminatie posters die mensen verleiden om na te denken over dit thema. Deze winnende poster is bij scholen, buurthuizen etc. verspreid. Discriminatie blijft een actueel onderwerp en ook in 2014 worden er verschillende activiteiten rondom discriminatie georganiseerd.

13. EU-agenda

Sinds 2010 heeft de gemeente Den Haag een Haagse EU-agenda. Deze agenda heeft als doel een aantal resultaten te bereiken binnen EU verband. In 2013 zijn nieuwe EU-prioriteiten benoemd voor de komende twee jaar. Voor het onderwerp EU-arbeidsmigratie is EU-prioriteit 6 aangenomen over een lobbytraject voor financiële steun van de EU aan lokale overheden (subsidie, migratiefonds). Om dit te bereiken is samenwerking met andere Europese landen nodig waarbij strategieën en plannen worden ontwikkeld rondom de problemen die ontstaan door het vrije verkeer.

Er is een aantal inspanningen gepleegd voor de uitvoering van deze EU-prioriteit:

- De gemeente Den Haag heeft aangeboden om rond de herfst een EURO CITIES werkgroep te hosten die gaat over Intra-Europese mobiliteit. Of dit wordt gehonoreerd, is nog niet bekend.
- Wethouder Norder is aanwezig geweest bij de burgemeestersconferentie op 11 februari 2014 in Brussel over EU-mobiliteit op lokaal niveau. De conferentie werd georganiseerd door de Europese Commissie van Justitie en het Comité van de Regio's. Er werd o.a. een presentatie gegeven over een onderzoek van Ernst & Young over de lokale gevolgen van de mobiliteit binnen de EU. Hier was wethouder Norder aanwezig om te vertellen over het Haagse beleid voor EU arbeidsmigranten. Hij vroeg aandacht voor investeringen in taal en voor Europese subsidies om nieuwkomers te ondersteunen bij hun integratie.
- Op dit moment verkent de gemeente de mogelijkheden voor Europese subsidies waarmee bepaalde projecten voor de EU-arbeidsmigranten medegefinancierd kunnen worden.